

opusdei.org

Rozważania: środa 2 tygodnia okresu zwykłego

Refleksje do medytacji w środę drugiego tygodnia okresu zwykłego. Proponowane tematy to: Priorytetem jest zawsze osoba; Jezus pokazuje, jaki jest Bóg; Niedziela, dzień Boga i człowieka.

19-01-2022

- Priorytetem jest zawsze osoba;
- Jezus pokazuje, jaki jest Bóg;

- Niedziela, dzień Boga i człowieka.
-

ZGODNIE Z TYM, co zostało ustanowione w Prawie Mojżeszowym, Jezus chodził w każdy szabat z uczniami do synagogi. Tam lud Boży gromadził się, aby słuchać i rozważać prawo Pańskie. W dzisiejszej Ewangelii jesteście zaproszeni do rozważania historii człowieka ze sparaliżowaną ręką, który pojawia się tam w szabat, być może z nadzieją spotkania z Panem. Ujrzawszy go, Jezus porusza się jego nieszczęściem i postanawia dokonać cudu. Możemy sobie wyobrazić, że uzdrowienie tego chorego było powodem radości dla wielu, lecz dla niektórych była to jednak okazja do zmieszania i dyskusji.

Faryzeusze śledzili kroki Pana i krytykowali Go za dokonywanie cudów w szabat. Jezus bardzo dobrze znał przewrotność ich serc: woleli raczej wypełnić nakaz być może ustalony przez nich samych niż pomóc cierpiącej osobie. Wiele przykazań, wprowadzanych początkowo w dobrych intencjach, stało się teraz ciężarem formalności. Oczywiście dla Chrystusa szabat był ważny, ale cierpienie tego człowieka nie pozostawiło go obojętnym. W Jego sercu, bardzo ludzkim i bardzo boskim, miłość zawsze zwycięża. Możemy kontemplować i uczyć się od Jezusa, aby pielęgnować właściwą hierarchię wartości, ponieważ, jak to wynikło podczas sporu, nie wszystko jest tak samo ważne.

Przed dokonaniem cudu Jezus postawił faryzeuszom pytanie: " Co wolno w szabat: uczynić coś dobrego czy coś złego? Życie ocalić czy zabić?" (Mk 3, 4). Ich milczenie zamiast

odpowiedzi zasmuca Pana: "I patrząc na nich wszystkich z oburzeniem, rzekł do człowieka: 'Wyciągnij rękę!'" (Mk 3, 5). A jego ręka natychmiast stała się zdrowa. Jezus podkreśla, że ponad wszelkim przykazaniem czy zwyczajem jest wartość i dobro osoby. "Porządek rzeczy, należy dostosować się do porządku osób, a nie na odwrót"[1]. Priorytetem są zawsze każdy i każda. Tak zachowywał się Chrystus i tak chcemy żyć my, Jego uczniowie.

CHOCIAŻ WIĘKSZOŚĆ ZWYKŁYCH czynności nie mogła być wykonywana w szabat, Jezus wykorzystuje wizyty w synagodze, aby uzdrawiać. Nic nie może powstrzymać Jego miłosiernego serca. «W wymiarze mistycznym — komentuje św. Beda — ten człowiek, który miał suchą rękę, przedstawia

rodzaj ludzki bezpłodny dla dobra, ale uzdrowiony przez miłosierdzie Boże.”[2] Wszystkie cuda Jezusa są chwilami, w których okazuje On swoje miłosierdzie i pozwala nam cieszyć się Jego zbawczym działaniem. Nie są one ograniczone do kilku konkretnych dni lub konkretnych miejsc; każdy dzień jest dobry, aby czynić dobro, łagodzić ból, dawać nadzieję. Podobnie jak każda synagoga czy jakakolwiek sobota.

We wspomnianym fragmencie Ewangelii możemy dostrzec podwójne niewolnictwo: niewolnika sparaliżowanej ręki i jego słabości oraz niewolników faryzeuszy i ich formalnej religijności. Jezus "uwalnia obojga: pokazuje, że sztywne normy nie są drogą do wolności; a człowieka ze sparaliżowaną ręką uwalnia od choroby".[3] Bóg jest również ponad „sprawami Bożymi”, chce abyśmy szukali naszego oparcia tylko w Nim, ponieważ wtedy będziemy naprawdę

wolni. Przez takie działania Pan stopniowo pokazuje swoje posłannictwo; oczyszcza fałszywy obraz Boga, który Jemu współcześni utrwalili dla siebie i obrazu, który my sami sobie dziś namalowaliśmy. Jezus jest Mesjaszem, na którego lud czekał od wieków, jest Tym, który przychodzi, aby usunąć dystans między Bogiem a ludźmi.

W NOWYM LUDZIE BOŻYM – Kościele - sobota ustąpiła miejsca niedzieli. Od samego początku chrześcijanie przywiązywali szczególną wagę do dnia po szabacie. Tego dnia gromadzili się, aby wspominać zmartwychwstanie Pana, którego wielu było świadkami. Chociaż we wczesnych latach zachowywali żydowski zwyczaj, to jednak wraz z przybyciem pierwszych pogan zaczęli uważać

pierwszy dzień tygodnia za Dies Domini, Dzień Pański.

Niedziela jest dniem Chrystusa, ponieważ świętujemy Jego zmartwychwstanie. Jest to dzień radości i nadziei. „Jest *Paschą tygodnia*, podczas której świętujemy zwycięstwo Chrystusa nad grzechem i śmiercią, dopełnienie w Nim dzieła pierwszego stworzenia i początek «nowego stworzenia»”[4]. „Jest to dzień poświęcony Bogu, a zarazem «dzień człowieka»”[5], który wykorzystujemy do odpoczynku, pielęgnując życie rodzinne, kulturalne i społeczne.

My, chrześcijanie, świętujemy niedzielę, poświęcając naszym rodzinom "czas i uwagę, które trudno im poświęcić w inne dni tygodnia.”[6] Katechizm Kościoła przypomina również, że niedziela "tradycyjnie poświęcona jest dobrym uczynkom i pokornej posłudze, jakiej

potrzebują chorzy, chorzy i starcy"[7], jak to uczynił Mistrz w synagodze.

«Drogocenną perłą», która jest na początku tego dnia, jest Eucharystia. Uczestnictwo w niedzielnej Mszy św. powinno być odczuwane przez chrześcijanina nie jako narzucony ciężar, ale jako wewnętrzna potrzeba i radość. Gromadzenie się z braćmi, słuchanie Słowa Bożego i karmienie się Chrystusem złożonym w ofierze za nas jest pięknym doświadczeniem, które nadaje sens życiu."[8]

Matka Jezusa oczywiście jest szczególnie obecna w tym dniu. "Od niedzieli do niedzieli pielgrzymujący lud idzie śladami Maryi."[9] Oby nigdy nie zabrakło nam chęci aby uczestniczyć w radości ze zmartwychwstania Chrystusa.

[1] Sobór Watykański II, *Gaudium et spes*, 26.

[2] Beda Czcigodny, *Komentarz do Ewangelii św. Marka*, 1, 3.

[3] Papież Franciszek, *Homilia*, 9 kwietnia 2013.

[4] Św. Jan Paweł II, *Dies Domini*, 1.

[5] Tamże, nn. 55-73.

[6] *Katechizm Kościoła Katolickiego*, 2186.

[7] Tamże

[8] Benedykt XVI, *Anioł Pański*, 12 czerwca 2005.

[9] Św. Jan Paweł II, *Dies Domini*, 86.

.....

pl/article/rozwazania-sroda-2-tygodnia-
okresu-zwyklego/ (11-05-2025)